

Secció Sindical
Universitat Pompeu Fabra
despatx 53.122
Roc Boronat, 138
08018 BCN
tel. 93542-1695
<http://intersindical-csc-upf.blogspot.com.es>
intersindicalcsc.upf@gmail.com

LOSU: sobre la valoració de mèrits en els concursos

Article 64.4. Tots els llocs de treball de professorat funcionari i laboral hauran d'adscriure's als **àmbits de coneixement** que seran establerts **reglamentàriament** pel Govern, previ informe del Consell d'Universitats. Aquests àmbits seran prou amplis per a permetre i afavorir la mobilitat del professorat i facilitar la seva carrera professional.

Article 69.2. El procediment d'acreditació garantirà:

...

c) Una avaluació tant **qualitativa** com **quantitativa** dels mèrits docents i de recerca, i si escau de transferència del coneixement, amb una àmplia gamma d'indicadors de rellevància científica i impacte social.

d) Una avaluació basada en l'especificitat de **l'àrea o àmbit de coneixement**, tenint en compte, entre altres criteris, l'experiència professional, especialment, quan es tracti, entre altres, de professions regulades de l'àmbit sanitari, la rellevància local, el pluralisme lingüístic i l'accés obert a dades i publicacions científiques.

Article 71.1.a) [Concursos per a l'accés a places dels cossos docents universitaris]
L'experiència docent i l'experiència investigadora, incloent-hi la de transferència i intercanvi del coneixement, tindran una consideració anàloga en el conjunt dels criteris de valoració dels mèrits a considerar per les universitats. Les universitats podran establir en la convocatòria altres mèrits a valorar.

No semblaria lògic que l'acreditació es basés en les àrees de coneixement (69.2.d), que el lloc de treball estigui adscrit a una àrea de coneixement (64.4) i que això no es tingués en compte en el moment de valorar els mèrits en un concurs d'accés.

Doncs, una **primera** batalla que hem d'emprendre és la de l'avaluació de la docència que fan les universitats (pressuposant que les agències d'acreditació la tindran en compte):

- ha de deixar de ser només quantitativa;

- ha de discriminar si l'assignatura avaluada pertany a l'àrea a la qual està adscrit el professor o no (i no s'ha de ponderar de la mateixa manera); generalment és el professor precari qui es veu empès a acceptar l'assignació d'una assignatura (valgui la redundància) aliena al seu perfil professional.
- aquesta avaluació hauria d'incorporar un criteri que reduiria la penalització dels precaris, que seria la segmentació en grups de resultats segons els mesos que has tingut per a preparar l'assignatura (considerant-hi si l'has impartida anteriorment; vg si fa tres anys que la imparteixes i te la van assignar sis mesos abans del primer any, serien 42 mesos; en canvi, si et van encolomar l'assignatura el dia abans de començar el curs, serien zero mesos).
- les enquestes de satisfacció de la docència haurien d'incorporar mecanismes (que tinc estudiats però ara obvio) per a detectar i atenuar les respostes venjatives, les adulesores i les poc compromeses.
- també haurien de garantir les enquestes de satisfacció de la docència que l'estudiant no descarrega en el professor la frustració per aspectes que no depenen del docent, com ara les condicions materials de la docència o bé el fet que l'estudiant opini que no l'han preparat per a l'assignatura (ergo, està situada massa aviat en el pla d'estudis) o que li hauria convingut tenir aquesta assignatura abans per a aprofitar-ne millor d'altres. Les enquestes de la UPF no permeten expressar cap insatisfacció imputable a la institució i sospito que a la resta d'universitats deu ser molt semblant.

La **segona** batalla que hem de plantejar-nos és la dels barems dels concursos, per tal que garanteixin que «tindran una consideració anàloga» la docència i la recerca (article 71.1.a). Una queixa recurrent del professorat precari és que s'ha de dedicar en cos i ànima a la docència, que no se li donen facilitats per a fer recerca però els concursos ignoren o menystenen la docència i basculen quasi exclusivament sobre els articles de recerca i els resultats dels projectes.

Des del meu punt de vista, la tendència actual de privilegiar els mèrits de recerca té un biaix classista del qual en resulta que els candidats de bona família tenen més possibilitats. En general, la gent que pot fer doctorats al món anglosaxó es veuen afavorits amb aterratges

amistosos, mentre que els que no s'han pogut permetre les "colònies doctorals" generalment aporten mèrits de docència, que fins ara s'han infravalorat.

Un factor discriminatori addicional deriva del fet que la majoria dels que avaluen tenen un nivell d'anglès molt inferior al que tenen els avaluats que han pogut fer estades fora i és habitual que el bon anglès enlluerni els avaluadors i els indueixi a sobrevalorar altres mèrits. Al meu departament hi ha uns quants mediocres notoris amb un únic mèrit principal: el bon anglès.

En resum, crec que hem de convertir l'article 71.1.a en una de les nostres línies d'incidència als Claustres i òrgans de govern, però també fent seguiment de com baremen des d'ara les comissions dels concursos d'accés a places docents.

LdYM

Santpedor, 30 de març del 2023